

ADMINISTRACIÓN
DE JUSTICIA

ADMINISTRACIÓN
DE XUSTIZA

AUD.PROVINCIAL SECCION N. 6 PONTEVEDRA

SENTENCIA: 00260/2019

N10250
C/LALÍN, NÚM. 4 - PRIMERA PLANTA - VIGO
Tfno.: 986817388-986817389 Fax: 986817387

BN

N.I.G. 36057 42 1 2017 0015570
ROLLO: RPL RECURSO DE APELACION (LECN) 0000097 /2019
Juzgado de procedencia: XDO. PRIMEIRA INSTANCIA N. 10 de VIGO
Procedimiento de origen: PROCEDIMIENTO ORDINARIO 0000903 /2017

Recurrente: ORANGE ESPAGNE, SAU
Procurador: [REDACTED]
Abogado: [REDACTED]
Recurrido: MINISTERIO FISCAL, [REDACTED]
Procurador: [REDACTED]
Abogado: [REDACTED]

A Sección Sexta da Audiencia Provincial de Pontevedra con sede en Vigo, composta polos maxistrados [REDACTED], Presidente, [REDACTED] e [REDACTED], pronunciou

NO NOME DO REI

a seguinte

S E N T E N Z A N° 260/19

Vigo, vinte e catro de maio de dous mil dezanove.

VISTOS en grao de apelación, ante a Sección Sexta da Audiencia Provincial de Pontevedra, os autos do xuízo Ordinario 903/17 procedentes do Xulgado de 1ª Instancia Núm. 10 de Vigo ós que correspondeu o rolo 97/19, nos que aparece como parte **apelante e demandado ORANGE ESPAGNE SAU, representada polo/a procurador/a [REDACTED] e asistida do/da letrado/a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], e como parte contra da que se apela e demandante [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], representada polo/a procurador/a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] e asistida do/da letrado/a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]. Sendo parte nesta **apelación ó MINISTERIO FISCAL.****

É o maxistrado **relator [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]**, quien expresa o parecer da Sala.

I. ANTECEDENTES DE FEITO

Primeiro: O Xulgado de 1.ª Instancia Núm. 10 de Vigo, con data do 12 de decembro de 2018, ditou unha sentenza coa seguinte parte dispositiva:

"ESTIMANDO PARCIALMENTE LA DEMANDA interpuesta por [REDACTED]
[REDACTED] frente a la entidad FRANCE TELECOM
ESPAÑA, S.L. DEBO DECLARAR Y DECLARO que la inclusión de
[REDACTED] por parte de FRANCE TELECOM ESPAÑA,
S.L. en el fichero moroso Asnef-Equifax supone una
intromisión ilegítima en el honor de la actora, al haber
incluido los datos de forma indebida, CONDENANDO A LA
DEMANDADA A ABONAR A LA [REDACTED] la suma de 7.000
euros en concepto de daños morales ocasionados por dicha
inclusión indebida, así como al pago de los intereses
legales desde la reclamación judicial.

No se hace declaración de condena en costas."

Segundo: Contra a dita sentenza o/a procurador/a [REDACTED]
[REDACTED], en representación de ORANGE ESPAGNE SAU,
presentou un recurso de apelación, que foi admitido en ámbolos
efectos, consonte o disposto no artigo 455 da Lei de
axuizamento civil (LAC).

Logo de cumpri-los trámites legais, eleváronse as presentes
actuacións á Audiencia Provincial de Pontevedra e
correspondéronlle por quenda de reparto a esta Sección Sexta
con sede en Vigo. Sinálase para a deliberación do presente
recurso o día 23 de maio de 2019.

II. FUNDAMENTOS DE DEREITO

Primeiro: A sentenza ditada en primeira instancia declara a
intromisión ilexitima no dereito á honra da actora por parte
da demandada, France Telecom España, S. A., ao incluir
independidamente esta a aquela nos ficheiros de insolvencia
patrimonial ("registro de morosos"), condenado á demanda a
pagar 7.000 euros, fronte aos 12.000 reclamados. A demandada
acepta a primeira pronuncia e recurre unicamente este segundo
pronunciamento, o indemnizatorio, cuxa concreción contitativa
deixa en todo caso ao arbitrio deste tribunal de apelación.
Pois ben, a parte recurrente fai xirar a súa extratexia sobre
dous eixos. Un primeiro, vencellado co postulado de

lexitimación pasiva, considerando que non debe soportar as consecuencias da acción promovida, ao estimar que non foi ela a que provocou a anotación no rexistro de morosos. E o segundo, e en caso de non aceptarse a primeira formulación, o exceso da indemnización outorgada pola sentenza de instancia. Analizamos ambas cuestiós separadamente.

Segundo: A alegación da demandada recurrente, de que non foi a que interesou a anotación da demandante no rexistro de morosos debe descartarse pois non se corresponde coa realidade. Pola contra: A) Se foi ela a que efectuou a reclamación da débeda - suposta- da actora; se foi ela que a que realizou o requerimento previo de pagamento, tal como postula, e con independencia de que ese requerimento chegare efectivamente á demandante; e, en fin, se lévase a cabo a anotación pouco tempo despois do requerimento, resulta impensable que a anotación se efectuara a instancia dun terceiro acreedor, polo demais indemostrado. B) A contía do anotado, exactamente polos 84,70 euros, reclamados pola recurrente á recurrida, fan ainda más inconcebible unha anotación alternativa. C) Por se algunha dúbida restara -que non resta-, a mesma esvaécese pola certificación expedida pola propia entidade rexistradora das anotacións, na que de xeito explícito reséñase a France Telecom España S. A. como a que instou a anotación.

O motivo do recurso drexéitase.

Terceiro: Non mellor sorte adversa debe correr a segunda das alegacións, pedindo que se reduza a indemnización outorgada por dano moral pola sentenza de instancia. E é que, fronte ao sostido pola apelante: A) Descoñecemos realmente se o requerimento de pagamento, como requisito previo á inscrición no rexistro de morosos, chegou efectivamente á destinataria. Neste senso, a proba documental ofrecida resulta insuficiente, pois dela non coleximos esa efectividade. B) Mantívose á demandante no rexistro de morosos durante máis de catro anos. C) Nos últimos seis meses, nos que se informa únicamente sobre a consulta de entidades de crédito ao rexistro de morosos, constan ata cinco consultas, o que fai loxicamente presumible que houber máis en períodos diferentes do acoutado. Sen necesidade doutras consideracións, consideramos que devanditos factores fan ponderada a suma de 7.000 euros que por danos morais concedeu a sentenza apelada.

Pero se o dito non for dabondo, -que sí o é-, tampouco debemos obviar: A) Que a débeda reclamada - e á poste indemostrada- era de tan só 84,70 euros, cifra non significada, especialmente para un acreedor como a demandada. B) Que esta última, ou deu a calada por resposta, ou mantivo a súa

pretensión indemnizatoria sen contestar adecuada e motivadamente ás distintas cartas remitidas pola actora. C) Que a demandada adoptou unha postura renuente e reticente hacia á demandante, negándose primeiramente a facilitarlle a documentación contractual, para logo remitirlla serodia e mutiladamente (as conversas telefónicas son elocuentes).

En definitiva, ese cúmulo de circunstancias xeraron a natural e seria preocupación, zozobra e vergoña na hoxe recurrida, e a lóxica perda de solvencia ante as entidades de crédito que efectuaron as oportunas consultas, para acabar dificultando, en fin, ilexitimamente que se lle abriran liñas de crédito.

Cuarto: Non observamos que concurra algunha circunstancia de excepción para prescindir do criterio xeral do vencimento obxectivo, que para as custas procesuais desta alzada sanciona o artigo 398 da L. A. C..

Por todo o exposto, e pola autoridade que a este Tribunal lle outorgan a Constitución e o pobo español,

III. DECIDIMOS

Que desestimamos o recurso de apelación promovido por ORANGE ESPAGNE SAU representada polo Procurador [REDACTED] contra a sentenza ditada polo Xulgado de 1ª Instancia nº 10 de Vigo o día 12 de decembro de 2018, con expressa imposición das custas procesuais desta alzada á parte apelante.

Esta é a nosa sentenza, que asinamos, e que se redacta en galego consonante o establecido no art. 3.2 e 3 da Constitución española; no art. 5.1, 2 e 3 do Estatuto de autonomía para Galicia, aprobado pola Lei orgánica 1/1981, do 6 de abril; e nos arts. 1, 2, 6.3, e 7.2 e 3 da Lei 3/1983, do 15 de xuño, da Comunidade Autónoma de Galicia, de normalización lingüística.

Notifíquese ás partes a presente resolución.

MODO DE IMPUGNACIÓN: Contra a presente sentenza cabe interpoñer recurso de casación por tratarse dun proceso que presenta interese casacional, sobre a base do establecido no art.º 477 da LEC, debendo interpoñer dentro dos vinte días seguintes á súa notificación na forma establecida no art.º 479 da LEC. Asimismo cabe interpoñer recurso extraordinario por Infracción Procesual sobre a base do establecido no art.º 468

ADMINISTRACIÓN
DE JUSTICIA

ADMINISTRACIÓN
DE XUSTIZA

da LAC, debendo interponer dentro dos vinte días seguintes a súa notificación na forma establecido no artº 479 da LAC.

Devólvanselle os autos orixinais ó xulgado do que proceden, cun testemuño desta sentenza para o seu coñecemento e cumprimento.

NOTA INFORMATIVA: Conforme á D.A. Décimo quinta da L.O.P.J., para a admisión do recurso deberase acreditar ter constituído, na conta de depósitos e consignacións deste órgano, un depósito de 50 euros, salvo que o recorrente sexa: beneficiario de xustiza gratuita, o Ministerio Fiscal, o Estado, Comunidade Autónoma, entidade local ou organismo autónomo dependente.

O depósito deberá constituílo ingresando a citada cantidad no BANCO SANTANDER, sucursal r/ Coruña, na conta deste expediente 0915000012009719, salvo que o recorrente sexa: beneficiario de xustiza gratuita, o Ministerio Fiscal, o Estado, Comunidade Autónoma, entidade local e organismo autónomo dependente. Se o ingreso se efectúa a medio de transferencia o núm. de conta IBAN é o seguinte: ES55 3569 9200 0500 1274 facendo constar, no campo concepto e observacione no xustificante de ingreso e como concepto o número de conta expediente antes salientado